

Repertoriumnummer 2013 / 115
Datum van uitspraak 13 september 2013
Rolnummer 2012/AR/1731

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Kopie - art. 792 Ger. W.
Vrij van expeditierecht
art. 296 2 Wetb. reg.

Ruimtelijke ordening
stedebouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende bis kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2012/AR/1731

VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van de Minister-President, wiens burelen gevestigd zijn te 1000 BRUSSEL, Martelaarsplein 19, voor wie optreedt de Vlaamse Minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, wiens kabinet gevestigd is te 1210 BRUSSEL, Koning Albert II-laan 19,

eiseres in hoger beroep,

vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat te _____

tegen het vonnis van de 5^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout van 05 maart 2012, gekend onder rolnummer 10/1990/A

tegen

1. _____, wonende te _____
2. _____ met maatschappelijke zetel te _____
KBO: _____

verweersters in hoger beroep,

vertegenwoordigd door Mr. _____ advocaat te _____
(ref.: _____)

Gezien het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout van 5 maart 2012, waarvan geen exploit van betekening wordt overgelegd;

Gezien het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit hof op 6 juni 2012, waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep werd aangetekend.

Voorgaanden:

_____ is eigenaar van een weekendverblijf gelegen te _____ gebouwd zonder stedenbouwkundige vergunning. Het perceel bestaat uit twee naast elkaar gelegen panden, gekend onder _____ en _____

_____ heeft haar maatschappelijke zetel in _____ (KBO-nummer _____)

Mevrouw _____ is afgevaardigd bestuurder van de _____

De huidige procedure heeft betrekking op het pand -
- bewoond door mevrouw _____

(inschrijving in het bevolkingsregister op 26 augustus 2008).

Op 26 augustus 2008 wordt een P.V. opgesteld inzake inbreuken op de wetgeving inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening ten laste van mevrouw _____ en de _____ als eigenaar van het pand op het adres _____ alwaar de verbalisanten vaststellen dat daar een weekendverblijf staat, dat volledig afgewerkt is en waar mevrouw _____ woont. Er wordt aan mevrouw _____ een mondeling bevel gegeven van het strijdig gebruik van dit "weekendverblijf".

Verder wordt verwezen naar een aanvankelijk P.V. dd. 7.03.2008 (oprichten van een chalet in ytongblokken en een navolgend P.V. van 5.06.2008 (doorbreken van het stakingsbevel).

Het P.V. van 26.08.2008 vermeldt: "Volgens het K.B. van 28/07/1978 goedgekeurde gewestplan _____ is het perceel gelegen in een zone vermeld als 'recreatiegebied'.

Er wordt een inbreuk vastgesteld op art. 99 DRO: §1: Niemand mag zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning:

6° Het geheel of gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed met het oog op een nieuwe functie, voorzover deze functiewijziging voorkomt op een door de Vlaamse regering op te stellen lijst van de vergunningsplichtige functiewijzigingen."

Op 8 september 2008 wordt het stakingsbevel bekrachtigd door de stedenbouwkundig inspecteur, beslissing welke op 9 september 2008 aan mevrouw _____ wordt verstuurd.

2.

Op 13 januari 2009 stelt de lokale politie vast dat Mevrouw nog steeds is ingeschreven op het adres en er nog steeds woont. De politie vaardigt een nieuw mondeling bevel tot staken uit. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigt dit op 27 januari 2009 en stelt daarbij de doorbreking vast van de bekrachtigde stakingsbevelen van 5 juni 2008 en 26 augustus 2008.

De PV's van 7 maart 2008 en 5 juni 2008 zouden volgens betrekking op het pand - en diens bewoner de heer ; maar geen van beide partijen leggen een afschrift neer noch van het PV noch van het stakingsbevel, zodat het hof hierover geen standpunt kan innemen.

Op 15 juni 2010 legt de inspectie RWO een administratieve geldboete op zowel aan mevrouw als de , beiden als deelnemer aan de doorbreking van het bekrachtigd stakingsbevel van 26 augustus 2008.

Er worden twee dwangbevelen betekend op:

-bij exploit van 13 september 2010 aan mevrouw ;

-bij exploit van 4 oktober 2010 aan de

Beide dwangbevelen baseren zich op:

-art. 6.1.49 en 6.1.50 VCRO;

-art. 8 van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel;

-de beslissing van 15 juni 2010 tot het opleggen van een administratieve geldboete wegens het overtreden van het stakingsbevel van 26 augustus 2008, bekrachtigd op 9 september 2008.

3.

De oorspronkelijke vordering werd ingeleid bij exploit van 11 oktober 2010 waarbij gedagvaard werd voor de Beslagrechter te Turnhout;

Na verwijzing naar de 5de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout strekt de vordering van verweersters in hoger beroep ertoe:

-te zeggen voor recht dat de administratieve boeten en de daaropvolgende dwangbevelen van 13 september 2010 en 4 oktober 2010 onwettig zijn;

-dienvolgens zowel de administratieve boeten als het dwangbevel nietig te verklaren en te vernietigen en te zeggen voor recht dat deze geen enkele uitvoering of gevolg mogen kennen.

-ondergeschikt de gevorderde bedragen tot nul te herleiden, minstens de opgelegde bedragen tot realistische proporties te verminderen.

4. De eerste rechter oordeelt dat verweersters in hoger beroep zich niet schuldig gemaakt hebben aan strijdig gebruik van het pand – weekendverblijf – gelegen te [redacted] zodat ook niet kan gesteld worden dat het stakingsbevel werd doorbroken. Het was die daar woonde, met wie verweersters in hoger beroep een huurovereenkomst hadden afgesloten.

5. Het hoger beroep strekt tot de hervorming van het bestreden vonnis en de ongegrondheid van de vordering van verweersters in hoger beroep.

Beoordeling:

6. De administratieve geldboeten werden opgelegd in toepassing van art. 6.1.49 van de VCRO dat bepaalt dat een administratieve geldboete van 5 000 EUR wordt opgelegd aan de persoon die handelingen werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in art. 6.1.47, 5de lid VCRO.

Verweersters in hoger beroep betwisten op diverse gronden de wettigheid van de opgelegde administratieve boetes.

Het was de bedoeling van de decreetgever om te voorzien in een omvattend systeem van rechtsbescherming bij de burgerlijke rechter. Die rechtsbescherming omvat de bevoegdheid om de weigering van kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling te controleren in volle rechtsmacht, aangezien deze elementen behoren tot "wat onder de beoordeling van de administratie valt".

De burgerlijke rechter heeft de bevoegdheid om, eenmaal de zaak bij hem aanhangig is, uitspraak te doen zowel over de interne als de externe wettigheid van de beslissingen waarmee de administratieve geldboete wordt opgelegd evenals een controle uit te voeren op rechtmatigheid en regelmatigheid van de procedure.

7. Art. 6.1.47 VCRO voorziet: "De in art. 6.1.5. vermelde ambtenaren, agenten of officieren van gerechtelijke politie kunnen mondeling ter plaatse de onmiddellijke staking van het werk, van de handelingen of van het gebruik bevelen indien zij vaststellen dat het werk, de handelingen of de wijzigingen een inbreuk vormen, vermeld in art. 6.1.1. of wanneer niet voldaan is aan de verplichting van art. 4.7.19 § 4.

... Het P.V. van de vaststelling wordt binnen acht dagen bij aangetekende brief met bericht van ontvangst of bij gerechtsdeurwaardersexploot ter kennis gebracht van de opdrachtgever, de architect en de persoon of aannemer die de werken of handelingen uitvoert. Betreft het bevel de staking van het gebruik van een goed,

dan wordt het proces-verbaal op dezelfde manier ter kennis gebracht van de persoon die het goed gebruikt."

Het hof stelt vast dat het P.V. van vaststelling, noch de bekrachtigingsbeslissing werd betekend aan de eigenaar van het pand, noch aan de zaakvoerder, mevrouw

. Een bevel tot staking van het gebruik van een goed, wordt krachtens art. 6.1.47 VCRO enkel ter kennis gebracht van de persoon die het goed gebruikt.

8.

De administratieve geldboeten werden opgelegd in toepassing van art. 6.1.49 VCRO dat bepaalt dat een administratieve geldboete van 5 000 EUR wordt opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, vermeld in art. 6.1.47 VCRO. Wat door voormelde wettelijke bepaling wordt gesanctioneerd is de voortzetting van handelingen - strijdig gebruik - na betekening van de bekrachtigingsbeslissing van het stakingsbevel.

Vermits het P.V. van vaststelling, noch de bekrachtigingsbeslissing van het stakingsbevel werd betekend aan verweersters in hoger beroep, kunnen zij dit stakingsbevel niet negeren/doorbreken, zodat dit niet kan gesanctioneerd worden door het opleggen van een administratieve geldboete.

De administratieve geldboeten werden dan ook zonder wettelijke grondslag opgelegd; De overige door verweersters in hoger beroep ingeroepen middelen vergen geen verder onderzoek.

9.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

HET VLAAMS GEWEST is gelet op de ongegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

De in art. 6.1.47 VCRO geregelde procedure beoogt in hoofdzaak de betrokkenen te beschermen tegen het onrechtmatig optreden van de overheid. Door zich te verweren tegen een vordering tot opheffing van het stakingsbevel en het opleggen van een administratieve geldboete verdedigt de stakingsbevelende overheid steeds het algemeen belang en de vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening, zodat het niet verantwoord is dat zij in de rechtsplegingsvergoeding kan worden verwezen.

Het bestreden vonnis dient dan ook in die zin te worden hervormd dat geen rechtsplegingsvergoeding kan worden toegekend aan verweersters in hoger beroep.

DE BESLISSING:

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van het VLAAMS GEWEST toelaatbaar doch ongegrond.

Het hof bevestigt het bestreden vonnis met de enkele wijziging dat geen rechtsplegingsvergoeding wordt toegekend aan verweersters in hoger beroep noch in eerste aanleg, noch in hoger beroep.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 13 september 2013 door

Raadsheer

Griffier